

دیوان عالی کشور

دادگاه عمومی کرمانشاه دانسته است که با تحقق اختلاف پرونده جهت حل اختلاف به دیوان عالی کشور ارسال و به شعبه ۱۹ ارجاع و شعبه مذکور به موجب دادنامه شماره ۷۴/۲/۲۵-۱۹/۷۴/۵۵ بسمه تعالی: با توجه به محتويات پرونده و خواسته که حق ارتزاق و قرارگرفتن خواهان در عدد موقوف عليهم است قرار ۷۲-۴۴۲ صادره از ناحیه دادگاه تویسرکان تأیید و بالاعلام صلاحیت دادگاه عمومی کرمانشاه حل اختلاف می شود.

۲- طبق محتويات پرونده ۷۴-۲۷۸ شعبه دوم دادگاه عمومی تویسرکان، آقای متولی موقوفه مرحوم حسنعلی بیک باتفاقین وکیل دادخواستی به طرفیت بانو مومنی به خواسته اعتراض به نظریه ۷۲/۶/۱۱-۱۷۹ صادره از اداره تحقیق اوقاف و امور خیریه استان کرمانشاه تقديم دادگاه عمومی کرمانشاه نموده و تقاضای صدور حکم برابطان نظریه فوق را نموده است و بالاخره دادگاه مذکور مستندًا به ماده ۲۳ قانون آینین دادرسی مدنی قرار عدم صلاحیت خود را به اعتبار صلاحیت دادگاه

مدنی شعبه ششم دادگاه عمومی کرمانشاه آقای علی مؤمنی دادخواستی به طرفیت اداره اوقاف استان کرمانشاه به خواسته اعتراض و تقاضای حل اختلاف نسبت به رأی شماره ۱۲۳/۹-۷۳ صادره از اداره تحقیق اوقاف کرمانشاه درپرونده ۷۳-۴۱۱ درخصوص موقوفه حاجی حسنعلی بیک به دادگاه عمومی کرمانشاه تقديم و خواستار صدور حکم به نفع خود گردیده است و شعبه مذکور به شرح قرار شماره ۷۳/۷/۲۷-۱۲۳۱ مستندًا به ماده ۲۳ قانون آینین دادرسی مدنی وابن که رقبات موقوفه در شهرستان تویسرکان واقع شده قرار عدم صلاحیت خود را به اعتبار صلاحیت دادگاه عمومی تویسرکان صادر و پرونده را به مرجع مذکور ارسال داشته که به شعبه دوم ارجاع وابن دادگاه نیز به موجب قرار شماره ۷۳-۴۴۲ و یا لین استدلال که چون موضوع دادخواست اعتراض به نظریه واحد تحقیق سازمان اوقاف کرمانشاه بوده نه دعوی درخصوص مال غیر منقول موضوع از مصاديق ماده ۲۳ قانون آینین دادرسی مدنی نیست رسیدگی به اعتراض را در صلاحیت

نقل از شماره ۱۵۲۳۳ - ۱۳۷۶/۳/۳۱
روزنامه رسمی
شماره ۱۸۹۸ ه ۱۳۷۶/۳/۳
پرونده وحدت رویه ردیف: ۲۰/۷۵
هیئت عمومی
حضرت آیة‌الله محمدی گیلانی ریاست
محترم دیوان عالی کشور
با عرض سلام و تحيیت:
احتراماً: آقای رئیس شعبه دوم محاکم عمومی تویسرکان طی شرحی به پیوست تصویر آراء صادره از شعب ۱۹ و ۳۰ دیوان عالی کشور اعلام داشته در مورد اعتراض به آرا صادره از اداره تحقیق اوقاف و امور خیریه کرمانشاه و درخصوص صلاحیت رسیدگی به دعوی مذکور از طرف شعب دیوان عالی کشور آراء متهافت صادر گردیده است بدینجهت تقاضای طرح موضوع در هیئت عمومی دیوان عالی کشور به منظور ایجاد روحیه واحد شده است بنایه مراتب به شرح آنی باملاحظه پرونده های مربوطه جریان موارد مذکور معروض می شود.
۱- طبق محتويات پرونده کلاسه ۸۲۷/۷۴

عالی کشور
به موجب ماده ۱۶ آیین نامه قانونی کیفیت تحقیق در شب تحقیق سازمان حج و اوقاف مصوب ۶۵/۹/۳۰ ادارات حج و اوقاف و امور خبریه و همچنین اشخاص ذیل از که آراء هیأت تحقیق را به ضرر خود تشخیص می‌دهند می‌توانند در دادگاه‌های دادگستری اقامه دعوی نمایند و چنین دعایی که به طرفیت متولی موقوفه و بی‌ادارات اوقاف وی‌اشخاص، طرح می‌گردد تابع قواعد عمومی راجع به دعاوی حقوقی است و ملازمه با محل استقرار شب تحقیق صادر کننده رأی ندارد و چون موقوفات مربوط به دعاوی مترونه در حوزه قضایی تویسرکان واقع‌اند رسیدگی به آن در صلاحیت محاکم همان محل است لذا رأی شعبه سی ام دیوان عالی کشور که بالین نظر مطابقت دارد به نظر اکثریت اعضا هیئت عمومی دیوان عالی کشور صحیح تشخیص و مورد تأیید می‌باشد. این رأی به استناد ماده واحده قانون مربوط به وحدت رویه قضایی مصوب تیرماه ۱۳۲۸ برای شب دیوان عالی کشور و دادگاهها در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

نقل از شماره ۱۵۲۶۳ - ۱۳۷۶/۰/۶
روزنامه رسمی
۱۳۷۶/۴/۷ شماره ۱۹۱۷ -
پرونده وحدت رویه ردیف ۵/۷۶ هیئت عمومی

حضرت آیه‌ا.. محمدی گیلانی ریاست معظم دیوان عالی کشور
احتراماً به استحضار می‌رساند: سپرست مجتمع قضایی ویژه تهران طی شماره ۷۵/۱۵/۲۴ - ۲۰/۱۸۸۶۲/۷۵ صادره از شب ۲ و دادگاه تجدیدنظر استان تهران طی شرحی اعلام داشته از طرف شب مذکور در موضوع واحد آراء مختلف صادر گردیده و تقاضای طرح موضوع رادرهیئت عمومی دیوان عالی کشور نموده است، اینکه

دعوی علیه اداره اوقاف نیز می‌باشد موضوع را از مصادیق ماده ۲۳ قانون آیین دادرسی مدنی خارج و دادگاه عمومی کرمانشاه راصالح به رسیدگی تشخیص داده‌اند. بنایه مراتب فوق تقاضا دارد مستنداً به ماده واحده مربوط به وحدت رویه قضایی مصوب تیرماه ۱۳۲۸ موضوع رادرهیئت عمومی محترم دیوان عالی کشور جهت اتخاذ رویه مطرح فرمایند. معاون اول دادستان کل کشور - حسن فاخری

به تاریخ روز سه شنبه: ۱۳۷۵/۱۰/۱۸ جلسه هیئت عمومی دیوان عالی کشور به ریاست حضرت آیه‌ا.. محمد محمدی گیلانی رئیس دیوان عالی کشور و باحضور جناب آقای مهدی ادیب رضوی نماینده دادستان محترم کل کشور و جنابان آقایان رؤسا و مستشاران شب کفری و حقوقی دیوان عالی کشور تشکیل گردید.

پس از طرح موضوع و قرائت گزارش و بررسی اوراق پرونده واستماع عقیده جناب آقای مهدی ادیب رضوی نماینده دادستان محترم کل کشور مبنی بر: «برابر سوابق امر، در پرونده‌های مترونه به نظریه اداره تحقیق اوقاف کرمانشاه اعتراف شده است ولی چون ملک موقوفه در حوزه قضایی شهرستان تویسرکان قرار دارد و ماده ۲۳ قانون آیین دادرسی مدنی تصريح دارد دعاوی راجع به اموال غیر منقول و سایر حقوق راجعه به آن بایستی در دادگاهی اقامه شود که مال غیر منتقل در حوزه آن واقع شده است و دعاوی مترونه نیز در رابطه با حقوق مربوط به ملک مورد وقف می‌باشد. علیه‌ذا دادگاه تویسرکان صالح به رسیدگی بوده و رأی شعبه سی ام دیوان عالی کشور موجه به نظر مرسد و معتقد به تأیید آن می‌باشم.» مشاوره نموده واکثیت بدین شرح رأی داده‌اند.

رأی شماره: ۱۳۷۵/۱۰/۱۸-۶۱۲
رأی وحدت رویه هیئت عمومی دیوان

مدنی خاص شهرستان تویسرکان صادر و پرونده را به مرجع مذکور ارسال و دادگاه عمومی تویسرکان نیز به مرجع قرارشماره ۷۳/۱۰/۱۲ - با این استدلال که دعوی مترونه مربوط به عین موقوفه و حقوق مربوط به آن نبوده و رسیدگی به نظریه‌های هیئت تحقیق اوقاف و امور خیریه کرمانشاه در صلاحیت محاکم عمومی همان شهرستان می‌باشد قرار عدم صلاحیت خود را به اعتبار صلاحیت رسیدگی محاکم عمومی کرمانشاه صادر و با تحقق اختلاف پرونده به دیوان عالی کشور جهت حل اختلاف ارسال گردیده است و شعبه ۳۰ دیوان عالی کشور نیز به موجب دادنامه شماره ۳۰/۱۰۵۲ - ۷۳/۱۲/۱۳ چنین رأی داده است. قطع نظر از صلاحیت اداره تحقیق اوقاف کرمانشاه در رسیدگی به موضوع اصولاً چون دعوا مربوط به موقوفه است که در حوزه قضایی شهرستان تویسرکان قرار دارد علیه‌ذا باتایید نظریه دادگاه عمومی کرمانشاه ادامه رسیدگی به دادگاه مدنی خاص تویسرکان محول می‌شود و بدین‌سویله حل اختلاف می‌گردد. بنایه مراتب به شرح ذیل اظهار نظر می‌شود:

نظریه: همان طور که ملاحظه می‌فرمایید در مردم صلاحیت دادگاه رسیدگی کننده به دعوا اعتراف به نظریه صادره از اداره تحقیق اوقاف استان کرمانشاه از طرف شعب دیوان عالی کشور و با استنبط از ماده ۲۳ قانون آیین دادرسی مدنی آرا متعاقب صادر گردیده بدین توضیح که شعبه ۳۰ دیوان عالی کشور با توجه به این که دعوا مربوط به موقوفه است که در تویسرکان واقع شده است مستنداً به ماده ۲۳ قانون آیین دادرسی مدنی دادگاه عمومی تویسرکان راصالح به رسیدگی دانسته در حالی که شعبه ۱۹ دیوان مزبور بر عکس و با این استدلال که چون موضوع دعوا قرار گرفتن خواهان در عدد موقوف علیهم است نه در خصوص مال غیر منقول و در واقع اقامه

جزیان پرونده های مربوطه معروض می گردد.

- طبق محتویات پرونده کلاسه ۲۸ دادگاه عمومی تهران نظریه این که دادنامه تجدیدنظر خواسته وقت مقررات قانونی اصدار یافته و متضمن اشتباہی که به اساس حکم لطمہ وارد سازد نمی باشد و اعتراض تجدیدنظر خواه باهیچیک از شفوق مندرج در ماده ۲۵ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب منطبق نمی باشد فلذًا بارد اعتراض تجدیدنظر خواه دادنامه تجدیدنظر خواسته مستندًا به ماده ۲۴ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب تأیید و استوار می گردد رأی صادره قطعی است.

- طبق محتویات پرونده کلاسه ۱۹۰/۲۸/۷۴ شعبه ۲۸ دادگاه عمومی تهران پس از رسیدگی به شرح دادنامه شماره ۷۵/۱۰/۴-۳۷۵ چنین رأی داده است. رأی دادگاه درخصوص تجدیدنظر خواهی اداره حقوقی بانک مرکزی نسبت به دادنامه ۷۵/۶/۱۲-۳۸۳ شعبه ۲۸ دادگاه عمومی تهران به موجب دادنامه معتبر عنه حسین مسکین شیرازی ازاتهام تخلف از مقررات ارزی موضوع ۱۳ فقره پیمان ارزی جمعاً به مبلغ ۴۴۷۶۲ دلار به استناد ماده ۱۳ از قانون صادرات و واردات مصوب ۷۲/۷/۴ ولحاظ ماده ۱۱ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۰ برائت حاصل نموده است، نظریه این که به موجب قسمت اخیر ماده ۱۱ قانون مجازات اسلامی مقررات مذکور در این ماده در مورد قوانینی که برای مدت معین و موارد خاصی وضع گردیده قابل اعمال نیست و به موجب بنده از ماده ۱۱ قانون پولی و بانکی کشور مصوب ۱۳۵۱ تنظیم مقررات مربوط به معاملات ارزی و تعهد یاتضمین برداختهای ارزی با تصویب شورای پسوند و اعتبار واژو ظایف بانک مرکزی است و به موجب ماده ۲۹ از قانون اخیر الذکر بانک مرکزی ایران در هر مورد که مصلحت اقتصادی و ارزی کشور ایجاد کند می تواند با تصویب هیئت وزیران صادر کنندگان یک یا چند نوع کالا

بانک مرکزی از دادنامه ۱۴-۴۳۱ شعبه ۷۵/۷/۱۴-۴۳۱

در تاریخ ۳۱/۸/۲۸/۷۴ اداره حقوقی بانک مرکزی شکایتی به طرفیت آقای علیرضابناری اردوقی دائز به تخلف از مقررات ارزی موضوع یک فقره پیمان ارزی به شماره ۶۹-۴۹۴۳ به مبلغ ۲۰۶۸۳ دلار و عدم فروش ارز حاصل از صادرات به بانکهای مجاز کشور مطرح و تخاصی تغییب کیفری مختلف رامستندًا به مواد ۵ و ۷ از قانون راجع به واگذاری معاملات ارزی به بانک ملی ایران مصوب ۳۶/۱۲/۲۴ نموده است شعبه ۲۸ دادگاه عمومی تهران پس از رسیدگی به موجب دادنامه شماره ۷۵/۷/۱۴-۴۳۱ چنین رأی داده استدلال که: مستندًا به ماده یک قانون صادرات و واردات مصوب ۷۲/۴/۷ و قید این که کلیه قوانین مغایر با آن لغو بوده و بر اساس ماده ۱۳ همان قانون کلیه کالاهای صادراتی کشور به جز نفت و فرآورده های آن از هرگونه تعهد یا پیمان ارزی معاف است و با توجه به ماده ۱۱ قانون مجازات اسلامی که اگر بعد از وقوع جرم قانونی وضع شود که مبنی بر تخفیف یا عدم مجازات بوده یا لازجهات دیگر مساعدت بر حالت مرتکب باشد نسبت به جرائم سابق بروجع آن قانون تاصدor حکم قطعی مؤثر خواهد بود و اگر عملی در گذشته جرم بوده و به موجب قانون لاحق جرم شناخته نشود. در این صورت حکم قطعی اجراء نخواهد شد و همچنین مستندًا به اصل ۳۷ قانون اساسی به لحاظ عدم احرار و قوع بزه حکم بربرائت مستهم صادر واعلام کرده است و با توجه بآنکه بانک مرکزی پرونده به شعبه دوم دادگاه تجدیدنظر استان تهران ارجاع و به شماره ۱۰۳۸-۲-۷۵ ثبت و این دادگاه به موجب دادنامه ۱۰۳۲ شعبه ۷۵/۹/۷-۱۰۳۲ چنین رأی داده است.

رأی: در خصوص تجدیدنظر خواهی

برهمنیں متوال است. همچین درمقررات مربوط قانون راجع به واگذاری معاملات ارزی به بانک ملی ایران مصوب سال ۱۳۲۶ هم همین مراتب پیش بینی شده است، مضامنًا به اینکه هیئت وزیران با استفاده از مقررات ماده ۶ قانون تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب سال ۱۳۷۴ مجمع تشخیص مصلحت نظام صادرکنندگان کالا را موظف به سپردن پیمان ارزی و بازگردانیدن ارز حاصل از فروش کالای صادراتی نموده است. بنابراین مقررات مربوط به قانون صادرات و واردات مصوب سال ۱۳۷۲ ناظر به وظایف خاص بانک مرکزی ایران در قسمت پیمانهای ارزی نسبت به کالاهای صادراتی نسیمی باشد و رأی شعبه ۲۲ دادگاه تجدیدنظر استان تهران که براین اساس صادر شده موجه به نظر می‌رسد و معتقد به تأیید آن می‌باشم.^۸ مشاوره نموده و اکثربت بدین شرح رأی داده‌اند.

این رأی مطابق مواد ۲۰ و ۲۲ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب صادر و قطعی است.

اینکه با توجه به مراتب مذکور به شرح ذیل مبادرت به اظهارنظر می‌نماید:

نظریه: همان طور که ملاحظه می‌فرمایید از طرف شعبه دوم و بیست و دوم دادگاه تجدیدنظر استان در موضوع مشابه و در استنباط از مواد قانونی آرا مختلف صادر گردیده است. بنایه مراتب فوق و دراجرا به استناد ماده ۲۰ از مواد اضافه شده به قانون آینین دادرسی کیفری مصوب مرداد ماه سال ۱۳۷۷ تقاضای طرح موضوع رادرهیئت عمومی محترم دیوان عالی کشور به منظور ایجاد روابه واحد می‌نماید.

به تاریخ روز سه شنبه ۱۳۷۶/۳/۶ جلسه وحدت رویه هیئت عمومی دیوان عالی کشور به ریاست حضرت آیة‌الله محمد حمدمی‌گیلانی رئیس دیوان عالی کشور و باحضور جناب آقای مهدی ادبی رضوی نماینده دادستان محترم کل کشور و جناب آقایان رؤسا و مستشاران شعب کیفری و حقوقی دیوان عالی کشور تشکیل گردید.

پس از طرح موضوع و فرائت گزارش و بررسی اوراق پرونده و استماع عقیده جناب آقای مهدی ادبی رضوی نماینده دادستان محترم کل کشور مبنی بر، با توجه به بندج ماده ۱۱ قانون پولی و بانکی کشور مصوب سال ۱۳۵۱ ترتیب مربوط به معاملات ارزی از جمله تعهد یانصیبین پرداخت های ارزی بنایه تصویب شورای پول و اعتبار از وظایف خاص بانک مرکزی ایران پیش بینی گردیده است و ماده ۲۹ همین قانون تصویب براین دارد که بانک مرکزی ایران می‌تواند بنایه مصلحت اقتصادی و ارزی باتصویب هیئت وزیران صادرکنندگان کالا را از سپردن پیمان ارزی معاف نماید و رویه معمول به بانک مرکزی هم

را از سپردن پیمان ارزی معاف نماید که مواد ۱۱ و ۲۹ از قانون پولی و بانکی و رویه جاری و عملی درخصوص سیاست‌های ارزی مؤید آن است که مقررات و قوانین ارزی تابع مصالح اقتصادی و ارزی کشور است و برخسب اوضاع واحوال و موارد خاص متغیر است و مؤید این موضوع این که به موجب مصوبه ۷۴/۲/۲۷ هیئت وزیران که به استناد بند ۶ از قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۷۴/۲/۱۲ مجمع تشخیص مصلحت نظام (بند ۱) صادر شده. هنگام صدور کالا و خدمات کلیه صادرکنندگان موظف به سپردن تعهد برای بازگرداندن صدرصد ارز حاصل از صادرات کالا و خدمات در موعده مقرر می‌باشد و به موجب بند ۲ آن مصوبه صادر کننده ملزم به فروش ارز حاصل از صادرات به بانکهای دولتی گردیده و مضامنًا ماده ۱۳ از قانون مقررات صادرات و واردات مصوب سال ۱۳۷۲ در مقام بیان جرم تلقی نکردن عمل و موضع نموده بلکه تصریح به عدم لزوم پیمان و تعهد ارزی در صدور کالا در آینه نموده و مالاً ماده قانونی اخیر الذکر و ماده ۱۱ قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۷۰ امنصر از موضوع بوده و با پذیرش و وارد دانستن تجدیدنظرخواهی به عمل آمده از سوی اداره حقوقی بانک مرکزی و باغایت به این که شکایت و ادعای بانک ملی علیرغم احضار تجدیدنظرخوانده به وسیله آگهی مطبوعات مصون از تعرض و تکلیف مانده است نتیجتاً بسانفع دادنامه مستائف عنده تجدیدنظرخوانده را به استناد ماده ۵ و ۷ از قانون راجع به واگذاری معاملات ارزی به بانک ملی ایران مصوب ۱۳۳۶ اسفند ماه به پرداخت مبلغ ۴۴۷۶۲ دلار اصل مبلغ مورد تعهد و معادل ریالی پنجاه درصد آن به عنوان جزای نقدی به نفع خزانه محکوم می‌نماید.

کاهنای حقوق و اجتماع

هشتاد و شانزده

حقوق و اجتماع منشوه شد

- ۱- در این شماره که مربوط به حقوق و اجتماع ۱۳۷۷ است این مطلب را رسی مخواهیم
- ۲- دقیع درست از حقوق پژوهی
- ۳- محمد حسن همایشی فرهاد
- ۴- مهریه به نوح روز
- ۵- انتخاب افسوس گزین
- ۶- چک تضمینی چک و مددگار
- ۷- محمد‌اله رکنی
- ۸- قصاص نیامد
- ۹- نویاد ناتوانی
- ۱۰- آرین فاضل زاده
- ۱۱- صربی ای خسرو در کتساکش مسالخ
- ۱۲- قدرت احمدیان
- ۱۳- این مطلب در ۱۳۷۷ مسند و به بود
- ۱۴- این مطلب در ۱۳۷۷ مسند و به بود